

Het gaat natuurlijk niet aan, in dit voorloopig verslagje de resultaten van het verspreidingsonderzoek op te geven, een deel van het materiaal heb ik tot mijn leedwezen den vorigen zomer wegens ongesteldheid nog niet kunnen afwerken, maar ik hoop er dit jaar mee voort te kunnen gaan.

Over een aantal nieuwe of merkwaardige soorten hoop ik later wat meer te vertellen.

Als dit verslagje verschijnt, hebben de sneeuwkllokjes de Lente al ingeluid, en als daarna de miljoenen wilgenkatjes met honing en stuifmeel lokken, is het weer tijd voor den bijenvriend. Zorg, dat ge er tijdig bij zijt, einde Maart en begin April kunnen al veel *Andrena's*, *Halictus* en *Nomada's* opleveren. Wees niet bang, dat uw materiaal te gering, of uw waarnemingen te onbetekenend zijn; zoek echter, als ge kunt, de streek om uw woonplaats geregeld het heele jaar door af. Ge kunt er zelf veel genot aan beleven, en meteen onze kennis van de fauna verrijken.

Bilthoven.

B. E. BOUWMAN.

Steun aan Duitschland. — De heer Rinke Tolman verzoekt ons, de aandacht er op te vestigen, dat de Biologische Anstalt op Helgoland noodlijdend is. Ieder die dit belangrijk instituut waardeert en in stand wil helpen houden, wordt verzocht zijn bijdragen, hoe klein ook te zenden aan den heer Rinke Tolman, Den Dolder, prov. Utrecht. Sinds Gätke's tijd is „Helgoland” een tooverwoord en onder Dr. Weigold's leiding is daar in de laatste jaren ook zeer belangrijk werk verricht, ook veel, dat voor ons een aansporing was. Wij zouden inderdaad hier bijna kunnen spreken van een eereschuld.

JAC. P. THIJSSSE.

Kransen van drie. — Hierbij zend ik U een teekening van de Watermunt, welke ik in de duinen van „Duin en Kruidberg” vond. Bij dit exemplaar ontspringen bij iederen knoop, inplaats van twee, drie bladeren. Ik vond het daarom wel de moeite waard om het U te doen toekomen.

J. STEENSMA.

De Treksprinkhaan. — Naar aanleiding van Uw schrijven in afl. 9 van D. L. N. aangaande de te Zuidhoorn gevangen treksprinkhaan *Pachytillus migratorius*, kan ik U mededeelen, dat die „eene vrind” waarschijnlijk wel gezelschap op z'n reis zal hebben gehad. Op de vergaderingen der Gron. Ent. Club. toonden de leden meermalen exemplaren van deze soort, die gevangen waren te Groningen, Loppersum, Appingedam, Zuidwolde en Westernieland.

Groningen, 2 Febr. '22.

H. SIKKEMA.

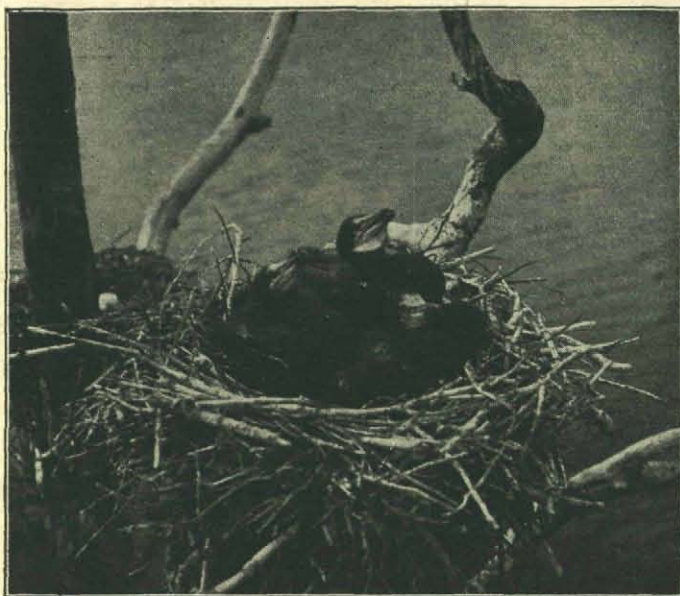
Kerkuil. — Bij het inspecteren van een kauwennest op 30 Juni jl. te Elswoud, vloog, terwijl ik in den boom klom, een kerkuil uit het gat. Onder een massa haarballen vond ik één onbevruucht kauwenei. In één der haarballen thuis onderzoekend, vond ik tusschen beenderresten van huismusch en veldmuis een schedeltje van wezel. Kerkuilen schijnen dus ook deze roovertjes tot voedsel te nemen.

Aalscholver. — Toen ik 5 Juni jl. de aalscholverskolonie te Lekkerkerk bezocht, zag ik, terwijl ik van deze vogels eenige foto's trachtte te maken een aalscholver uit de „Waal” opvliegen en op een nest strijken met nog zeer kleine jongen, en deze als het ware bespuiten met het waarschijnlijk uit den vijver meegebrachte water. Eerst kwam er een vrij dikke traal, daarna nog langen tijd een druppels gewijze besproeiing. Ik ben toen meteen daarna sde jongen gaan bekijken en vond ze drijfnaat.

Ze waren zeker niet ouder dan 5 à 6 dagen. M'n vriend Traanberg zag het zelfde gebeuren bij een ander nest.

De heer Burdet zag indertijd iets dergelijks bij ooievaars.

Tevens vonden we dien dag een nestje van de Westelijke Matkop (*Parus atricapillus rhenanus*), met 5 eitjes in een holle esch, welke ook een drietal aalscholversnesten droeg.

Jonge Aalscholvers in 't nest.

Bij het kijken naar de zich „zonnende” Aalscholvers, kreeg ik sterk den indruk, dat deze eigenaardige gewoonte in verband staat met hun liefde leven. Meestal gaat dat vleugelbeweeg gepaard met zeer typisch getril en opblazen van de wangzakken en we zagen telkens, dat de reeds zittende wijfjes, die meestal vóór de mannetjes neerstrekten, wanneer ze hun mannetje aan zagen komen en die dan gezellig naast of ook wel op het nest plaats nam, deze bewegingen maken. Veelal gingen dan ook de kop- en nekveeren iets in de hoogte, en soms werden dan de snavels even langs elkaar gestreken; heel innig. En de jongen deden, wanneer vader of moeder thuis kwam pre-

cies hetzelfde, ook weer dat opblazen en trillen met de wangen en waaierachtig beweeg met de vleugelstompjes. Trouwens dat bedelen om voedsel zien we haast bij alle jongen vogels gepaard gaan met vleugelgetril en hetzelfde zien we ook wel bij wijfjes, die op het nest gevoerd worden door het mannetje, of bij vogels, die bij het broeden afgelost worden door hun partner.

Het voeren zelf geschiedde uit den krop. Wanneer één der ouden bij zijn jongen op het nest neerstreek was het een gedrang om den begeerden snavel te pakken te krijgen. En dat gelukte meestal aan het grootste en sterkste jong het eerst, die zich dan op z'n nog zeer wankel pooten zoo hoog mogelijk oprichtte en zich meteen met de vleugels in evenwicht trachtte te houden. Eindelijk pakte de oude vogel dan ten slotte den steeds maar opdringenden kop van het jong en slikte dien een heel eind in. Door allerlei braak- en slokbewegingen werd dan het heerlijke hapje overgeheveld.

In een gedooden jongen aalscholver vonden we een baars van circa 25 cM. lengte. En zoo'n visch moet dus, daar de oude aalscholver z'n buit met den kop het eerst opslokt, door het jong juist andersom, dus tegen de „draad” opgenomen worden.

Wie let er eens op het „zonnen” der aalscholvers en deelt dan z'n waarnemingen en bevindingen eens mede?

Verzoek omtrent Grielen. — Gaarne zou ik opgaven ontvangen omtrent voorkomen en broedplaatsen (liefst met data) van de Griel of Doornsluiper.

Haarlem, Nauwe Gildeloopzpad 23.

JAN P. STRIJBOS.

De Ooievaars. — Iemand te Wijdenes zond ons de volgende data van aankomst en,